

сожълачка смѣшанъ, и като
вкдси, не щеше да піе.

35 И като го распѣха, раз-
дѣлиха дрѣхи те мѣ и фжр-
лиха жрѣвїи: (зада се и спѣл-
ни рѣченно то чрезъ пророка:
раздѣлиха мѣждъ себе дрѣ-
хи те ми, и за облекло то
ми мѣтнаха жрѣвїи).

36 И седѣха та го вѣрдеха
тамъ.

37 И тѣриха надъ главѣ
та мѣ вина та мѣ написа-
на: ТОМЪ ВЪ ИГОУЪ ЦЯ-
РЬ ИДВИЖИИ.

38 Тогава распѣха заедно
съ него два разбойника,
ѣдного ѿ дѣсна та страна,
а другиго ѿ лѣва та.

39 И който заминѣваха
по пѣтъатъ, хѣлаха го, и
клатѣха си главѣ те,

40 И говорѣха: тѣ що то
развѣлашъ цѣрква та, и въ
три дни а соградѣвашъ,
избави самсебеси: ако си
Сынъ Бжїи, слѣзъ ѿ Крж-
статъ.

41 Подобни ѿ архїерее те
присмиваха мѣ се съ кни-
жници те, и старци те и
говорѣха:

42 Други те избави, та
себе ли не щѣ да може да
избави; ако ѣ царь Изра-
левъ да слѣзе сегѣ ѿ Крж-
статъ, и ще да повѣрѣваме
въ него.

43 Имаше надежда на Бга:
нека го избави сегѣ, ако го

ѿбѣча: защото рече: че
Божїи самъ Сынъ.

44 Това исто то мѣ на-
дѣмѣваха и разбойници те,
който вѣха распнати съ
него.

45 И ѿ шестъа часъ бѣдѣ
темнина по сичка та землѣ,
до деветъа часъ.

46 И околѣ деветъа часъ
извѣкасе Исусъ съ голѣмъ
гласъ, и рече: илї, илї, лїма
савахуанї; сирѣчь, бже мой
бже мой, защо си ме ѿста-
вилъ;

47 И нѣкои ѿ онїа цю-
то стоѣха тамъ, като чѣха
това, рѣкоха: защо илїа
вѣка тоа.

48 И акѣе ѿтѣрѣѣ ѣдинъ
ѿ ниъ, и землѣ ѣдинъ сон-
гѣръ, и като го натопи въ
оцѣтъ, навѣде го на трѣ-
стїка, и напоюваше го.

49 И други те дѣмаха: ѿ-
ставѣте да видиме да ли
ще дойде Илїа да го из-
бави.

50 И Исусъ пакѣ като из-
вѣка съ голѣмъ гласъ, ис-
пѣсти дѣхъ.

51 И что завѣса та цѣр-
ковна се разарѣ на две ѿ
гѣрнїа край до долнїа: и
землѣ та се потрѣсе, и ка-
менѣ те се распаднаха:

52 И грѣбница та се ѿво-
риха: и много тѣлесѣ на-
оумрѣли те стїи станѣха:

53 И като излѣзоха ѿ